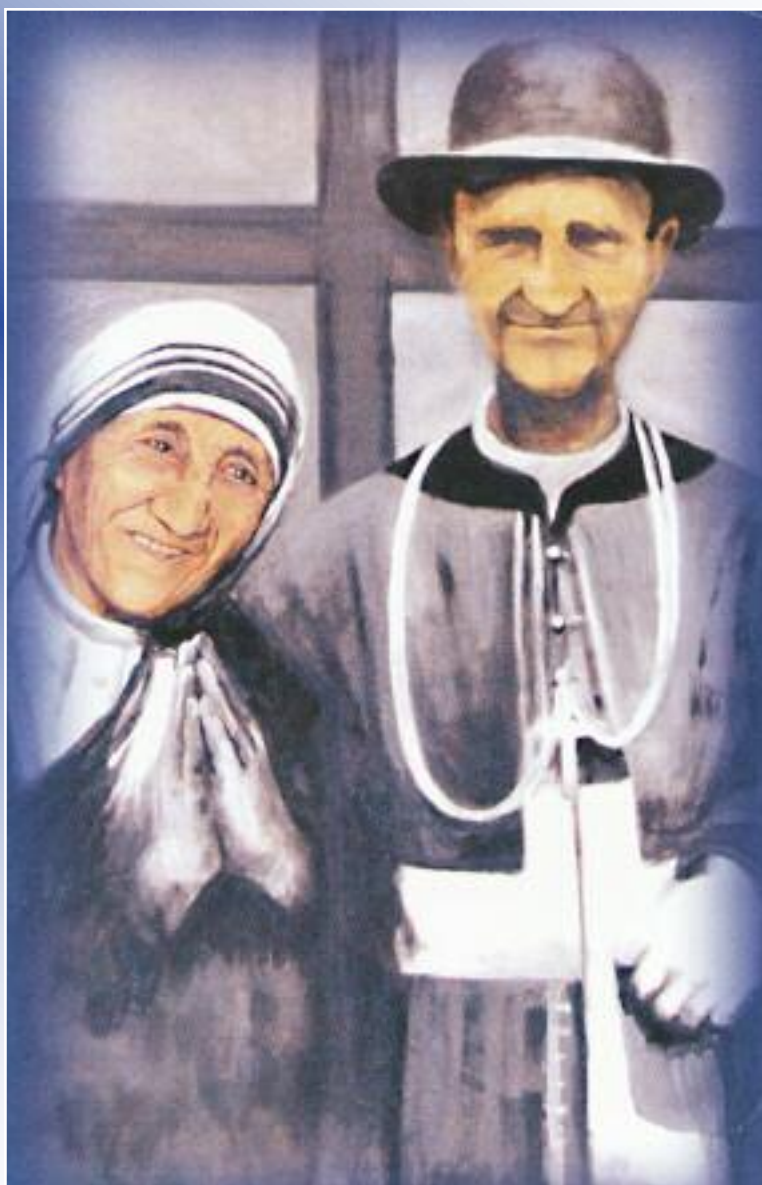

BOŽJA BESEDA

Leto 2016 Letnik 67 Jul/Avg/Sept

The Word of God Božja beseda

Slovenian Religious quarterly
July-August-September 2016
Trimesečnik izdajajo Slovenski
misijonarji (Lazaristi) v Torontu

Uredništvo in uprava:
739 Brown's Line
Toronto, Ont. Canada
M8W 3V7
Tel.: (416) 255-2721

Glavni urednik in upravnik:
Toni Burja CM
e-mail: antonioburja@rogers.com

Tiska: Golla Graphics Inc.
Etobicoke, Ontario, Canada
Tel.: (416) 621-5945

Poverjeniki:

Montreal: Rev. Franc Letonja CM
3470 Blvd. St. Joseph,
Montreal, Que., H1X 1W6
Tel.: (514) 254-8286

Sudbury: Ga. Francka Stopar
26 Severn St.,
Sudbury, Ont., P3C 2Y7

VSEBINA

Iz koledarja

Evropa je zapravila	69
Kdo je bila Mati Terezija . . .	70
Papež ob petkih usmiljenja . .	71
G. Tomaž Mavrič	73
Sestra Marija Babič	74

Svetovni drobiž 76

Od Atlantika do Pacifika

Iz župnij Brezmadežne in Marije Pomagaj	80
Iz župnije Sv. Vladimira . . .	83
Pri Sv. Gregoriju Velikem . . .	84
Govor v Montrealu	87
Baragovi dnevi	92

Zahvale 94

Za dobro voljo 100

Letna naročnina: \$28.00
Posamezna številka: \$7.00
ZDA \$35.00 kan. dol. *
EU in DRUGOD \$43.00 kan dol. *
* Menjavo denarja
preračunajte sami

NASLOVNICA: Sveta Mati Terezija iz Kalkute in častitljivi
božji služabnik škof Janez Frančišek Gnidovec

Kardinal Schönborn:

Evropa je zapravila svojo krščansko dediščino

Dunajski kardinal Christoph Schönborn je s svojim nagovorom v dunajski stolnici poskrbel za precejšen medijski odmev. Kot poroča spletni portal tednika Družina, je spregovoril o zgodovinskem izvoru cerkvenega praznika »imena Marijinega«, ki ga je Cerkev uvedla pred 333 leti v zahvalo za osvoboditev Dunaja pred turškimi vpadi. Evropa je »zapravila« svojo krščansko dediščino, je potožil kardinal in zbranim vernikom zastavil vprašanje, ali bo prišlo do vnovičnega poskusa »islamskega osvajanja Evrope«.

Po kardinalovih besedah smo krščansko dediščino Evrope »zaključili in zapravili«, zdaj pa se čudimo, kakšno je trenutno stanje na stari celini. Godi se nam kot izgubljenemu sinu, ki je zapravil dragoceno očetovo dediščino. Zdaj pa ugotavljamo, da nam marsičesa primanjkuje, predvsem, kadar se znajdemo v stiski.

Spomnil je, da je bil v teh dneh pred 333 leti Dunaj osvobojen pred turškimi vpadi in se vprašal, ali bo zdaj prišlo še do tretjega poskusa islamskega osvajanja Evrope. Mnogi muslimani razmišljajo tako in si tega želijo, prepričani so, da je s krščansko Evropo konec. Po mnenju dunajskega nadškofa pa bi morali za Evropo izprositi to, kar je Mojzes izprosil za svoje ljudstvo in kar je storil usmiljeni Bog Oče: Gospod, daj nam še eno priložnost! Ne pozabi, da smo tvoje ljudstvo. Kot je Boga spomnil Mojzes: To je tvoje ljudstvo, ti si ga izpeljal iz egiptovske dežele, ti si ga odrešil, to je tvoje ljudstvo.

Zato moramo po besedah kardinala Schönborna prositi Boga, naj nas ne zavrže, temveč naj se nas usmili, četudi smo postali »mlačni v veri«.

O tem izgubljanju lastne identitete pa je pred dvema letoma evropskim poslancem spregovoril tudi papež Frančišek. Danes imamo zaradi brezbriznega individualizma, kulta denarja in kulture odmetavanja pred

seboj podobo ranjene Evrope zaradi številnih preizkušenj v preteklosti, pa tudi zaradi sedanje krize, s katero se ni več sposobna spopasti z nekdanjo vitalnostjo in energijo, je dejal in dodal. »Evropa je utrujena in pesimistična in se čuti oblegana z novostmi, ki prihajajo z drugih celin«, je zatrdil.

Zato smo po njegovih besedah pozvani, da Evropa odkrije svojo dobro dušo. Kristjani so v svetu to, kar je duša v telesu, je povzel misli nekega svetnika sveti oče. To je naša sedanost in tudi prihodnost. Vendar pa po njegovih besedah Evropa ne more biti usmerjena le vase, ampak mora misliti slediti idealom, skrbeti za človeka, stopati po trdni zemlji in biti referenčna točka za vse ljudi tega sveta, je v Evropskem parlamentu še zatrdil sveti oče.

Vir: Spletna stran Radia Ognjišč

Kdo je bila Mati Terezija?

Žena, ki jo poznamo kot mater Terezijo iz Kalkute, se je rodila 26. avgusta 1910 v albanski družini Bojaxhiu v Skopju z imenom Agnes Ganxhe. Umrla je 5. septembra 1997 v Kalkuti, papež Janez Pavel II. (1978–2005) pa jo je za blaženo razglasil 19. oktobra 2003. Njen god praznujemo 5. septembra.

Agnes je kot deklica sodelovala pri pevskem zboru, pridružila se je tudi misijonskemu krožku, kjer se je seznanila z delovanjem hrvaških in slovenskih jezuitov v bengalskem misijonu. Leta 1924 je škopski škof postal slovenski lazarist Janez Frančišek Gnidovec. Poleg zavzetosti za pastoralno delo med razkropljenimi verniki škopske škofije ga je odlikovala velika skrb za misijone. S svojim zgledom in delom je vplival tudi na Agnes Bojaxhiu. Nekaj tednov po svojem osemnajstem letu je odšla od doma in iz svojega rojstnega mesta odpotovala na Irsko ter vstopila v red loretskih sester, ki so kot misijonarke delovale v Indiji.

Leta 1931 je po končanem noviciatu v Darjeelingu pod Himalajo v Indiji izrekla prve zaobljube. Agnes si je izbrala redovno ime Terezija in sicer po sv. Tereziji Deteta Jezusa. Po večnih zaobljubah leta 1937 je postala ravnateljica šole. Sestra Terezija je 10. septembra 1946 zaslišala Božji klic, naj se posveti ubogim in 18. avgusta 1948 je redovno obleko sester loretnink zamenjala z belim sarijem, oblačilom revnih indijskih žena; njegovim modri robovi so izražali njeno željo posnemati Devico Marijo. Leta 1949 je v začasnem bivališču sprejela svojo nekdanjo učenko, mlado Bengalko Subashini Das, ki je postala prva članica reda misijonark ljubezni. Skupaj z njo je bilo v noviciatu še 10 drugih deklet. Nova redovna skupnost je bila potrjena 7. oktobra 1950.

Na praznik Marijinega srca, 22. avgusta 1952, je mati Terezija v Kalkuti odprla Dom za zapuščene umirajoče, ki mu je dala ime Nirmal Hriday (Hiša čistega srca). Njeni oskrbovanci so se nastanili v zapuščeni stavbi ob svetišču hindujske boginje Kali. Leta 1953 so misijonarke ljubezni, katerih število je naglo naraščalo, dobile novo »materno hišo« na Lower Circular Road v Kalkuti, ki jim jo je podaril muslimanski sodnik. Tam je še zdaj »glavni stan« reda in tam je bila 13. septembra 1997 mati Terezija tudi pokopana.

Mati Terezija je za svoje delo prejela številna priznanja in nagrade. Leta 1971 ji papež Pavel VI. (1963–1978) podeli mednarodno Nagrado za mir Janeza XXIII., v Angliji je prejela nagrado Templeton, v Italiji nagrado Balzam za »humanost, mir in bratstvo med narodi«, leta 1979 pa Nobelovo nagrado za mir.

Mati Terezija je leta 1978 odprla hišo misijonark ljubezni v Zagrebu, leto kasneje pa tudi v Skopju. Na obisku v Ljubljani je bila 30. junija 1980, red misijonark ljubezni pa v Sloveniji deluje od 16. julija 1987.

Vir: Spletna stran Radia Ognjišče

Papež ob 'petkih usmiljenja'

Papež Frančišek v bolnišnici sv. Janeza

Papež Frančišek je 12. avgusta v okviru 'Petkov usmiljenja' obiskal eno od rimskih zgradb 'Skupnosti papeža Janeza XXIII.', ki jo je ustanovil don Oreste Benzi ter se srečal z 20 ženskami osvobojenimi suženjstva prostitucije. Šest jih prihaja iz Romunije, 4 iz Albanije, 7 iz Nigerije ter ostale tri iz Tunizije, Italije in Ukrajine. Povprečna starost prebivalk inštitucije je okoli 30 let. Vse so

V Skupnosti papeža Janeza XIII.

V Hospic 'Vila Upanje'

pretrpele hudo fizično nasilje in sedaj živijo pod zaščito. Z njihove strani so papeža sprejeli: Giovanni Paolo Ramonda, glavni odgovorni za skupnost; Don Aldo, duhovni asistent; dva delavca, ki delujeta na cesti ter odgovorni za stanovanje, ki se nahaja v severnem delu Rima.

Papež Frančišek je 16. septembra 2016 obiskal dve zdravstveni ustanovi. Kot so sporočili iz tiskovnega urada Svetega sedeža gre za obisk, ki je posebej pomenljiv nekaj dni po kanonizaciji Matere Terezije. Le-ta je namreč opravljala veliko delo v prid življenja.

Bolnišnica sv. Janeza

Sveti oče je najprej obiskal oddelka za prvo pomoč in za neonatologijo rimske bolnišnice sv. Janeza. Na slednjem je trenutno okoli dvanajst pacientov, novorojenčkov z različnimi boleznimi. Pet otrok, med katerimi sta dva dvojčka, je težko bolnih in so podvrženi intenzivni terapiji.

Papeža Frančiška je osebe sprejelo s presenečenjem. Ko je prišel na oddelek, je moral kakor vsi nadeti zaščitno masko in se podrediti higienskim previdnostnim ukrepom. Sveti oče se je zatem zaustavil ob vsakem inkubatorju. Pozdravil je vse navzoče starše in jim ponudil tolažbo in pogum.

Hospic 'Vila Upanje'

V nadaljevanju je papež odšel še v hospic 'Vila Upanje'. V strukturi, ki je povezana s polikliniko Gemelli, se trenutno nahaja trideset bolnikov z neozdravljivimi boleznimi. Sveti oče je vsakega med njimi osebno pozdravil v njihovih sobah. Tudi tu je bilo presenečenje veliko. Tako pacienti kot sorodniki so skupaj preživeli trenutke močne ganjenosti med solzami in veselimi nasmehi.

S tokratnim 'petkom usmiljenja' je papež Frančišek želel dati močno znamenje o pomenu življenja, od njegovega prvega trenutka do naravnega konca. Sprejemanje življenja in zagotavljanje njegovega dostojanstva v vsakem trenutku razvoja je nauk, ki ga papež pogosto poudarja. Z dvojnim obiskom je dal konkreten in otipljiv pečat dejstvu, kako temeljna je za življenje usmiljenja pozornost do najbolj slabotnih in šibkih situacij.

Vir: Spletna stran Radia Vatikan

Proi Slovan na čelu Misijonske družbe - lazaristov

Misijonska družba – lazaristi so imeli občni zbor, kjer so bili zbrani delegati vseh provinc. Skupaj je bilo 112 članov, ki imajo pravico glasovanja novega vrhovnega predstojnika. Občni zbor je prvič potekal v ZDA, in sicer v Chicagu. Za generalnega superiorja je bil 5. julija 2016 za dobo šestih let izvoljen **gospod Tomaž Mavrič**, ki je izvorno član Slovenske province lazaristov in je bil do sedaj vicevizitator viceprovinc Sv. Cirila in Metoda v Ukrajini.

Na ta zbor so se lazaristi pripravljali na hišnih zborih in nato na provincialnih zborih. Družba želi poglobiti svojo karizmo, ki je zajeta v geslu našega ustanovitelja Misijonske družbe sv. Vincencija Pavelskega: »*Posnemati Kristusa, oznanjevalca evangelija ubogim*«. Družba želi odgovoriti na izzive nove evangelizacije, zato se povezuje in sodeluje z različnimi vincencijanskimi vejami, ki jih je na svetu nad 200.

Tomaž Mavrič CM

Tomaž Mavrič se je rodil 9. maja 1959 v župniji San Antonio v Buenos Airesu v izseljenski družini s petimi otroki. Osnovno šolo je obiskoval od

G. Tomaž Mavrič med sobrati lazaristi

1965. do 1971. v Villa Devoto, gimnazijo pa od 1972. do 1976. v župniji Marije Kraljice v Lanusu (vse v Buenos Airesu). Ob spodbudi lazaristov, zlasti Franca Sodje in Ladislava Lenčka, se je navdušil za misijone in s tem namenom vstopil v slovensko provinco Misijonske družbe. Bogoslovje je študiral na Teološki fakulteti v Ljubljani med leti 1977 in 1983.

V Misijonsko družbo je vstopil, ko je pričel noviciat v Beogradu, 11. decembra 1978.

Zakrament mašniškega posvečenja mu je 29. junija 1983 v ljubljanski stolnici podelil nadškof msgr. dr. Alojzij Šuštar. Novo mašo je imel na Suhi pri Škofji Loki 3. julija 1983, od koder izhajajo starši in nato ponovitev v Lanusu 2. oktobra 1983.

Po novi maši je nekaj mesecev deloval med rojaki v Argentini, leta 1984 pa v Kanadi, kjer je kot kaplan največ deloval na slovenski župniji Brezmadežne v Torontu. Posvečal se je misijonski dejavnosti, mladinskemu pevskeму zboru in drugim dejavnostim. Leta 1994 se je vrnil v Slovenijo in se pripravljaj na zunanje misijone. Nastavljen je bil za kaplana v župniji Sv. Jakob ob Savi, leto kasneje je pomagal na župniji sv. Jožefa nad Celjem in se posvečal ljudskim misijonom, duhovnim vajam in drugim dejavnostim.

Tedanjí ljubljanski nadškof msgr. dr. Franc Rode mu je 28. julija 1997 izročil misijonski križ, 4. avgusta 1997 pa je odpotoval v Rusijo in se naselil v mestu Nižnij Tagil v Sibiriji. V letih 2002 in 2003 je pomagal pri vzgoji v notranjem semenišču (noviciatu), in sicer najprej na Slovaškem, nato pa v Kijevu v Ukrajini. Od leta 2004 je sodeloval v upravi viceprovinice, ki ima sedež v glavnem mestu Ukrajine.

17. junija 2009 je bil imenovan za vicevizitatorja viceprovinice Sv. Cirila in Metoda, ki zajema področje Ruske federacije in Ukrajine.

5. julija 2016 je bil izvoljen za 25. generalnega superiorja (vrhovnega predstojnika) Misijonske družbe. Gre za prvega Slovana na čelu Misijonske družbe v njeni štiristoletni zgodovini in prvega Slovenca na čelu katerekoli redovne družbe v Cerkvi (če izvzamemo tiste, ki so nastale na Slovenskem).

Molimo zanj in mu želimo veliko blagoslova pri nadaljnjem misijonskem delu in življenju.

S. Marija Babič - Na čelu redovne družbe 'Notre Dame de Sion'

Sao Paulo (Brazilija) • Generalni zbor sester 'Notre Dame de Sion' (Naše Gospe Siona) je julija 2016 ob svojem zasedanju v Braziliji (Sao Paulo) za vrhovno predstojnico izvolil kanadsko Slovenko **s. Marijo Babič iz Toronta**. Odslej bo v Rimu izvrševala njeno poslanstvo spremljanja in vodenja družbe. Tudi njej iskreno čestitamo in želimo Božjega blagoslova pri nadaljnjem delu in življenju.

Sestra Marija Babič (druga od leve)

Družba je bila ustanovljena "da bi pričevala v Cerkvi in svetu, da je Bog zvest v ljubezni do Judovskega ljudstva in da bi se hitreje izpolnile obljube dane Judom in poganom." (Konstitucija 2)

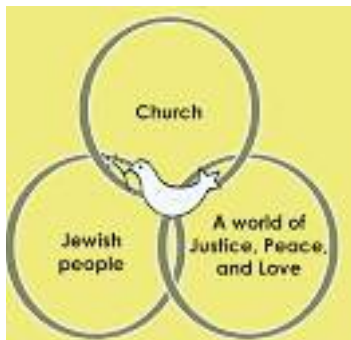
Družba je razdeljena na vejo redovnikov in vejo redovnic. Ene redovnice so kontemplativne narave, spet druge z apostolsko dejavnostjo. Sestra Marija Babič pripada slednjim.

Theodore Ratisbonne, rojen v judovski družini v Strasborgu (Franciji), se je po dolgih letih nevere spreobrnil in se dal krstiti. Njegov brat Alphonse je v Rimu imel videnje Device Marije in je leta 1943 spodbudil Theodorja k ustanovitvi redovne družbe. Leta 1852 je Theodor zbral ob sebi prvo skupnost moških 'Redovnikov Naše Gospe Siona'.

"Mi smo poklicani, da z življenjem pričujemo o zvestobi Božje ljubezni do Judovskega ljudstva. Ta klic pomeni, da naše apostolsko življenje vključuje trojno zvestobo: do Cerkve, do Judovskega ljudstva in do svetá v pravičnosti, miru in ljubezni.

Katero koli nalogo vršimo, smo poklicani, da na nek način povežemo vse tri značilnosti naše apostolske zavezanosti." (Konstitucija 13)

Sestrške skupnosti so prisotne v več mestih Kanade (Edmonton, Saskatoon, Winnipeg, Toronto in Montreal) in Združenih državah Amerike (Chicago, St. Paul, Brooklyn, South Orange NJ, Kansas City MO in Fairfield ME). So navzoče v 22 državah okoli sveta, vrhovno vodstvo pa je v Rimu.

Svetovni drobiž

Vatikan • Papež Frančišek je na enourni pogovor sprejel predstavnico "mater z Majskega trga", argentinsko borko za državljanske pravice. Omenjena skupina se zavzema za pojasnitev usode izginulih in pogrešanih oseb med argentinsko vojaško diktaturo (1976–1983).

Vatikan • Zaslužni papež Benedikt XVI. je 28. junija praznoval 65. obletnico mašniškega posvečenja.

Dunaj • Voditeljica katehumenata za odrasle dunajske nadškofije Friederike Dostal je potrdila, da pozna več primerov, ko so muslimani grozili tistim muslimanom, ki so se hoteli spreobrniti v krščanstvo.

Dunaj • Predsednik Avstrijske karitas je ob 880 utopljenih beguncih in migrantih izjavil: »Umiranje v Sredozemskem morju se mora končati.« Avstrijske oblasti je pozval, naj za to kaj več naredijo na evropski ravni.

Stuttgart • Udeleženci kongresa katoliških šol (v Nemčiji jih je več kot 900, na njih 32.000 učiteljev poučuje 360.000 učencev) so razpravljali, kakšna naj bi bila v prihodnje vzgoja in izobraževanje v duhu evangelija.

Varšava • Nasprotniki splava so zbrali 100.000 podpisov, ki so potrebni, da bo parlament moral razpravljati o skoraj popolni prepovedi splava na Poljskem. Ta je dovoljen, kadar je ogroženo življenje nosečnice, po posilstvu in hudih poškodbah zarodka.

Vatikan • Cirkuški artisti, ki so 16. junija nastopili pred papežem, so imel s seboj tudi 6-mesečnega tigr. Ko ga je papež hotel počohati po dlaki, se je prvič umaknil, drugič pa je pustil, da ga je pogladil. Očitno je to malce zmedlo tudi papeža, da je potem v svojem nagovoru zamenjal tigr za leopardom.

Vatikan • V konzistoriju (zborovanju kardinalov) 20. junija je papež Frančišek kardinala Rodeta na njegovo prošnjo promoviral iz "reda kardinalov diakonov" v "red kardinalov duhovnikov". Promocija je zgolj zgodovinske in formalne narave.

Kijev • Vatikanski državni tajnik kardinal Pietro Parolin je od 15. do 20. junija obiskal Ukrajino, da izrazi solidarnost papeža Frančiška s trpečimi prebivalci te dežele. Pri maši v Kijevu je Ukrajince pozval k boju zoper nepoštenost, krivično pridobljeno bogastvo, v Zaporozju pa je zagotovil, da bodo za Ukrajino zbrana sredstva izključno za žrtve nasilja v vzhodnem delu Ukrajine ne glede na njihovo versko, etnično in jezikovno pripadnost.

Dunaj • Predsednik Avstrijske Karitas Michael Landau je po vrnitvi iz Etiopije povedal, da je to državo doletela ena najhujših suš in zaradi tega lakot v zadnjih 30 letih. Država nujno potrebuje vsaj za 1,4 milijarde dolarjev takojšnje pomoči; doslej je dobila manj kot polovico te vsote.

Vatikan • Nekdanji tajnik papeža Benedikta XVI. nadškof Georg Gänswein je v pogovoru za katoliški oddajnik EWTN povedal, da omenjeni papež ni nikoli obžaloval, da se je konec februarja 2013 umaknil iz papeške službe. Upokojeni papež živi danes čisto mirno in je "mogoče še bolj kot kdajkoli prej" prepričan, da je ravnal pravilno.

Carigrad • Armenski verniki so s protestno demonstracijo pred zgradbo armenskega apostolskega patriarhata zahtevali izvolitev novega patriarha, ker sedanji Mesrob II. (Mutafyan) zaradi Alzheimerjeve bolezni ne more več dobro opravljati zahtevne službe. Izvolitev novega patriarha pa ni mogoča ne po armenskem cerkvenem pravu ne po turški zakonodaji, dokler je stari patriarh še živ.

Bonn • Nemška škofovska konferenca je 27. junija v letnem poročilu objavila, da so nemške škofije, dobrodelnne ustanove in misijonski redovi lani za pastoralne in socialne projekte po svetu namenili 582 milijonov evrov.

Varšava • Poljska vlada namerava znižati pokojnine več deset tisoč upokojenim agentom bivše tajne policije SB iz časa komunizma. Relativno visoke pokojnine bodo znižali na sedanje mesečno povprečje okoli 400€. Utemeljitev: ni razloga, da bi nekdanji funkcionarji represivnega komunističnega sistema dobivali višje prihodke za svojo dejavnost v preteklosti.

Buenos Aires/Bruselj • Argentinski predsednik Mauricio Macri je

med postankom v Bruslju ob potovanju po Evropi o svojem odnosu do rojaka papeža Frančiška izjavil: »*Veliko sva sodelovala in upam, da ga bom lahko še naprej podpiral pri njegovem delu.*« S tem je odgovoril na papeževe besede v pogovoru za dnevnik 'La Nación': »*Z Macrijem nimam nobenih težav. Je plemenit človek.*«

Kalkuta • V domu ostarelih je umrl, star 90 let, upokojeni nadškof v tem mestu Henry Sebastian D'Souza, pobudnik postopka za razglasitev matere Terezije za svetnico. Bil je njen zaupnik. Mater Terezijo je velikokrat označeval za "*Kristusov obraz svetu*".

Bonn/Hannover • Predsednika Nemške katoliške škofovske konference (kardinal Reinhard Marx) in Sveta evangeličanske cerkve (deželni škof Heinrich Bedford - Strohm) sta v skupni izjavi poudarila, da se ne strinjata o tem, da bi begunce nameščali ločeno glede na njihovo vero.

Rim • Italijanske oblasti nameravajo uvesti državno diplomo in register za imame. Muslimanski duhovniki bodo morali za pridobitev le-teh uspešno opraviti tečaj iz državljskih in pravnih vprašanj.

Praga (Češka) • Praški nadškof kardinal Duka je v očitku nemški kanclerki Angeli Merkel poudaril, da imajo evropski katoličani in papež Frančišek različne poglede na begunsko vprašanje: »*Občutljivost Frančiška za družbeno problematiko je drugačna kot naša v Evropi.*« Tako je, ker papež izvira iz Latinske Amerike, kjer je prepad med ubogimi in

bogatimi veliko večji kot v Evropi. Spomnil je na to, da je Evropa v zadnjih 20. letih sprejela skoraj pol milijona novih državljanov.

Budimpešta • Madžarski škofje so obsodili v parlamentu sprejeti zakon, ki dovoljuje, da so trgovine odprte tudi ob nedeljah. Dejali so, da je to vrnitev na staro, k liberalni zakonodaji v devetdesetih letih prejšnjega stoletja in udarec evropskim prizadevanjem za nedelje proste dela.

New York • Verski predstavniki z vsega sveta so predsedujočemu generalne skupščine Združenih Narodov izročili skupno izjavo, v kateri so pozvali k odločnemu izvajanju dogovorjenih ukrepov pariške podnebne konference.

Burgos • Prefekt Kongregacije za zadeve svetnikov kardinal Angelo Amato je 23. aprila v španskem mestu Burgos povzdignil med blažene pet mučencev, žrtev sovražstva do Cerkve med špansko državljansko vojno. Ti so: škofijski duhovnik in njegovi mladi laiški sodelavci v glasbenem zavodu sv. Jožefa. Vse so ubili januarja 1937. Očividec je pozneje povedal, da so don Valentina ubili, ker je bil duhovnik, mlade pa, ker so branili svojo vero.

Nairobi • Kenijska vlada namerava zapreti največje begunsko taborišče na svetu v Dadaabu, kjer je okrog 600.000 beguncev iz Somalije in Etiopije, ki so pobegnili pred muslimanskim nasiljem. Škofje se temu upirajo in se sklicujejo na Konvencijo Združenih narodov (1951) in Organizacijo za edinost Afrike iz leta 1968.

Karachi • V tem pakistanskem mestu živi okrog 20 milijonov ljudi, od katerih jih je skoraj polovica pod pragom revščine. Za pomoč se je zavzela skupina mladih, ki zbira preostalo hrano po restavracijah in jo razdeli potrebnim. Začelo je 6 ljudi, zdaj jih je že 70, hrano pa delijo v 25 revnih mestnih četrtih.

Hamburg (Nemčija) • Evangeličanski teolog in nekdanji borec za državljanske pravice v NDR, Friedrich Schorlemmer, je v pogovoru za revijo *Zeit* izjavil, da je papež Frančišek zanj "resnični kristjan". Občuduje ga, ker ponižno opravlja svojo službo, priznava, da je le človek in da ni brez napak. Dolgo je že čakal takšnega voditelja Cerkve.

Manila • Predsednik Filipinske škofovske konference nadškof Socrates Villegas je ob izvolitvi spornega kandidata Rodriga Duterteja za filipinskega predsednika napovedal "čuječe sodelovanje".

Manila • Novi filipinski predsednik Rodrigo Duterte je že na prvi tiskovni konferenci škofo šokiral z izjavo, da so vdani korupciji in da so "pasji sinovi" ter zahteval uvedbo smrtnih kazni. Nadškof Ramon Arguelles (Lipa) mu ni ostal dolžan: Če namerava predsednik uvesti smrtno kazen, je pripravljen, kot sv. Maksimilijan Kolbe, umreti namesto zapornikov. »Ali ne bi Kristus naredil enako?« je vprašal nadškof.

Ljubljana • V Bizoviku pri Ljubljani bo predvidoma do leta 2020 končan nov zapor, ki bo nadomestil ženski zapor na Igu in moški zapor na Povšetovi. Zmogljivosti bodo

podvojene. V slovenskih zaporih je bilo leta 2015 2.817 oseb, v službi je pa okoli 540 paznikov.

Rim • Italijansko ministrstvo za kulturo je namenilo 300 milijonov evrov za zaščito kulturnih dobrin pred terorističnimi napadi. Varnostni načrt obsega kar 4.588 krajev, kjer so zaostriili varnostne ukrepe; med drugimi tudi objekte sakralne dediščine.

Erbil • Iraški kaldejski škofje so na zasedanju v predmestju Erbila Ankawi svoje vernike pozvali, naj se ne pustijo zvbati, da bi pobegnili iz države.

Darwin • Na kampiranju na avstralskem Severnem teritoriju je 19-letnega fanta med spanjem v šotoru skušal za nogo izvleči krokodil, ki naj bi bil dolg kar 4 metre. Fantu se ga je posrečilo otresti, vendar je precej poškodovan in se zdravi v bolnišnici.

Dunaj • Trikralsjevska akcija mladih avstrijskih katoličanov je 12. aprila objavila, da so avstrijski koledniki pri letošnji akciji dosegli rekord: zbrali so 16.664.939,28 evra. To je 2,5 odstotka več kot pri prejšnji akciji, z denarjem pa bodo podprli okrog 500 misijonskih projektov.

Homs • Sirski redovnik p. Jacques Mourad, ki so ga maja lani ugrabili teroristi Islamske države, oktobra pa izpustili, namerava obnoviti porušeni samostan Mar Elian v Karjaitinu pri Homsu. K temu dejanju ga spodbuja dejstvo, da so teroristi raztrosili relikvije zgodnjekrščanskega mučenca sv. Mara Eliana, niso pa jih povsem uničili. To ocenjuje kot

»veliko znamenje, da svetnik noče zapustiti tega samostana in te svete dežele«.

Bruselj • Eden od islamskih skrajnežev, ki sta se marca letos razstrelila na bruseljskem letališču in ubila 32 ljudi, je do leta 2012 na letališču delal pet let, pred leti pa je kot čistilec delal tudi v Evropskem parlamentu.

Nevers • Sodišče v francoskem mestu Nevers je nizozemskega zobozdravnika Jacobusa van Nieropa zaradi namernega poškodovanja več deset pacientov obsodilo na osem let zapora. Nizozemca so zaradi hudega pohabljanja pacientov, ki jim je med drugim ruval zdrave zobe, lomil čeljusti ter povzročal abscese in sepse, poimenovali za zobozdravnika groze.

Washington • V zračnih napadih koalicije pod vodstvom ZDA so uničili do 800 milijonov dolarjev gotovine v lasti "Islamske države", je povedal ameriški generalmajor Peter Gersten. Tako so zadali močan udarec financam skrajne džihadistične skupine.

Caracas • Zaradi varčevanja z elektriko javni uslužbenci v Venezueli delajo le dva dni na teden.

Santiago de Chile • Neznanci so zažgali katoliško cerkev v mestu Canete v provinci Bio-Bio. V tej pokrajini so zažgali že deset katoliških cerkva in dve evangeličanski. Na plakatu so zapisali, da škof v Villarici sodeluje pri zatiralni politiki čilskih oblasti do Indijancev iz rodu Mapučev.

Od Atlantika do Pacifika

IZ ŽUPNIJE
BREMADEŽNE,
Toronto

PRI MARIJI
POMAGAJ
v Torontu

Dogodki v cerkvi in skupnosti se prepletajo. Kristjani skušamo po svojih najboljših močeh povezovati eno z drugim. Hvala Bogu, da imamo v Kanadi svobodo, da povezujemo življenje (osebno in skupno) s krščansko vero. Skušamo biti ponosni in zvesti narodnim koreninam slovenstva, pa tudi verskim koreninam krščanstva. Kakšna sreča!

Petek, 3. junij: **Srečanje s slovenskim ministrom za Slovence po svetu**, g. Gorazdom Žmavcem v dvorani na Browns Line. Kulturni program je bil primerno oblikovan visokemu obisku. Srečanje je bilo zelo pozorno in prijazno za vse.

Nedelja, 5. junij: **Walk-a-Thon**, Pohod za Dom Lipa je bil letos pri lepem vremenu in tudi uspešen z darovi dobrotnikov (okoli 62.000 dol.). Hvaležnost je bila izražena že tisti dan tudi pri sveti maši ob 1h popoldan. Pohodnikov je bilo veliko - 78. Kot novost, par korajžnih kolesarjev se je odpravilo na pot iz Doma Lipa do letovišča (55 kilometrov).

Čestitamo vsem!

Sobota, 18. junij: **Kresovanje in večerja** pri Lovsko-Ribiškem društvu v Allistonu.

Nedelja, 19. junij: **“Gregorčičev Dan”** in očetovski dan na Primorskem letovišču v Newmarketu. Nastop plesnih skupin Mladi glas in Planika. Igral jeansambel Golden Keys.

Torek, 21. junij: **Pogrebna sv. maša za g. Toneta Zrneca** v cerkvi pri Brezmadežni. Vodil jo je nadškof Anton Stres. Več o g. Zrnecu in pogrebu je objavljeno ob koncu revije.

Petek, 24. junij: **Dvig slovenske zastave na občini Toronto** (Toronto City Hall) **ob 25-letnici samostojnosti Slovenije**. V atriju mestne hiše je imel slovenski slikar Tomaž Perko razstavo portretov desetih pomembnih Slovencev. Gospod Milan Vinčec je za dvig zastave s čudovitim nagovorom pozdravil vidne goste in vsak je na kratko spregovoril. Zasluzen za vsakoletno praznovanje je tudi g. Jože Mihevc, poslanec mestne občine Toronto. Po programu se je srečanje nadaljevalo z dobrim okrepljenjem v župnijski dvorani pri Brezmadežni. Martin Težak iz SLO in še nekaj drugih so s harmoniko popestriili vzdušje.

Razstava slovenskega slikarja **Tomaža Perka** se je po Kanadi selila iz kraja v kraj, tudi na mnogih prireditvah.

Dvig slovenske zastave na občini Toronto (foto: g. Drago Gačnik SDB)

Nedelja, 26. junij: **Piknik** na Holiday Gardens. Srečanje tudi pri sveti maši. Igral je Spotlight Orchestra.

Nedelja, 3. julij: **57. Slovenski (in Kanadski) dan** na Slovenskem letovišču v Boltonu **ob 25-letnici samostojnosti Slovenije**. Pri lepem vremenu je bila najprej maša, ki jo je daroval g. župnik Valentin Batič, po kosilu pa bogat kulturni program. Pri programu, po uvodnih besedah in petju obeh himn, je nekaj besed spregovorila ga. Irena Gril iz Veleposlaništva v Ottawi, ki se je tudi poslavljala ob iztekanju njenega poslanstva med Slovenci v Kanadi. Deležna je bila aplavza in pohvale. Prvi slavnostni govornik, g. Marjan Ulčar je kot član Zgodovinskega društva spregovoril o spominih na dogodke ob osamosvojitvi Slovenije. Govornica za mladino, Tamara Šestan je izrazila svoje navdušenje ob njenih lepih izkušnjav v Slovenski skupnosti. Nastopile so plesne skupine Planika in Mladi glas, zbor

Naša pesem ter Julija Mihevc s petjem ob kitari. Spregovorila sta še predsednik Letovišča, g. John Kuri in predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora, g. Milan Vinčec. Za veselje in ples je igral Spotlight Orchestra.

Nedelja, 3. julij: **Novica o premetitvi kaplana** Tonija Burja v Argentino. Novica je mnogim povzročila veliko žalost, vendar tudi potrebo po upanju in zaupanju v Božjo previdnost. Hvala Bogu za vse dobro!

Nedelja, 10. julij: **Piknik s tombolo** pri letovišču Večerni Zvon. Sveta maša v kapeli na hribu. Igral je ansambel Brajda.

Nedelja, 24. julij: **Piknik s tekmovanjem v peki sladic** pri Lovskem društvu v Allistonu. Sveta maša dvorani. Igral je ansambel Europa.

Sobota, 30. julij: **Poletna veselica** na Slovenskem letovišču v Boltonu.

Nedelja, 14. avgust: **Proščenje in Pomurski dan** pri letovišču Večerni

G. Ivan Kranjec (srebrnomašnik) je vodil sveto mašo na proščenju

zvon. Tokrat je društvo praznovalo **60. obletnico.** Gospod **Ivan Krajnc,** župnik župnije Črensovci pa je daroval sveto mašo kot **srebrnomašnik.** Njegove besede pri pridigi so bila izredna spodbuda za ohranitev vere in zaupanja v Božje usmiljenje in Marijino priprošnje. Pri sv. maši so peli Prekmurci, ki so se na to slovesnost posebej pripravljali. Zanimivo je zvenel tudi Prekmurški Očenaš. Po kosilu je bila bogata kulturna prireditvev. Poleg govora g. Ivana Krajncja in spodbudnih besed g. Valentina Batiča, so med drugim nastopili John Cigan (ki poje pesmi Elvisa Presleya) in plesne skupine Mladi glas - Planika. Igral je ansambel Kolovrat iz Slovenije.

Sreda, 17. avgust: **Maša za pokojne na katoliških pokopališčih.** Te maše se udeležijo precej naših župljanov.

Nedelja, 21. avgust: Pričevanje misijonarja iz Indije.

Sobota, 27. avgust: **Romanje v Midland.** Pri križu je bila slovesnost v počastitev žrtev revolucije, nato pa molitev križevega pota po postajah v naravi. Ves čas je bila prilika za sveto spoved v cerkvi. Somaševanje je za tem vodil pater Tomaž Podobnik DJ iz Slovenije. Ob letu Božjega usmiljenja nam je odkrival veličino Božje ljubezni in nas navdušil k zaupanju v Božjo previdnost. Po maši so lepo zveneale litanije Matere Božje.

Nedelja, 28. avgust: **Piknik** pri letovišču Holiday Gardens. Sveta maša je bila v dvorani. Igral je ansambel Kolovrat.

Nedelja, 4. september: **Oktoberfest in sv. maša** pri Lovskem društvu v Allistonu. Nastopile sta plesni skupini Mladi glas in Planika. Igral je ansambel Kolovrat.

Sobota, 3. september: **Blagoslov novih igriš za balinanje** ter letni **turnir v balinanju** na Slovenskem

letovišču v Boltonu. Zvečer 'Wings and Corn night'.

Sobota in nedelja, 10. in 11. september: **Baragovi dnevi v Marquette.**

Toni Burja CM, kaplan

IZ ŽUPNIJE SV. VLADIMIRA v Montrealu

Order of Canada • Z zamudo čestitamo dr. Ervinu Podgorščaku, našemu župljanu in sorojaku, za visoko priznanje *Order of Canada*, ki ga je prejel letos spomladi za življenjsko delo kot profesor na področju medicinske fizike. Kot profesor je razvil oddelek medicinske fizike v pomemben akademski program, vodil generacije medicinskih fizikov k pionirski tehniki radiacije, bil je zagovornik kvalitetnega in splošno dosegljivega zdravstva, je še zapisano v obrazložitvi. Iskrene čestitke in vse dobro!

Slovo • Ob smrti in slovesu nekaterih župljanov v tem letu, je 14. junija v naši skupnosti dobila smrt g. Toneta Zrnca CM. V naši župniji je bil precejšen odmev. Gospod Zrnc je nad trideset let prihajal v našo skupnost kot duhovni vodja priprav na praznike božiča in velike noči, pa tudi kot govornik na Slovenskem dnevu, ko je nadomeščal župnika.

Pogreba dragega nam gospoda se je 21. junija ob župniku g. Francu Letonji CM udeležilo še šest članov naše župnije (Franc in Rozina Rogan, Jože in Agata Časar ter Jernej in Mary Seliškar). Rozina Rogan je med kosilom po pogrebu izrekla besedo

zahvale v slovo dragemu nam gospodu Zrncu. V četrtek, 23. junija smo se z najsvetejšo daritvijo spomnili in molili za večni pokoj dragega gospoda v naši cerkvi.

Slovenski dan • Slovenski dan smo letos obhajali v nedeljo, 17. julija. Priprave so potekale ne le nekaj dni poprej, ampak že tedne: vaje, nakupovanja, koordinacija...

Samo slavje pa se je začelo že v soboto, 16. julija. Dopoldan in del popoldneva je bil rezerviran za najmlajše. Rozina Maria Rogan je s pomočniki spet poskrbela, da so otroci prišli na svoj račun. Bil je pravi živžav tisto soboto.

V popoldanskem času so mladi, ki so se organizirali v več ekip, igrali odbojko za pokal Slovenskega dneva. Zaključni tekmi sta bili po večerni maši, proslavljanje zmage pa se je nadaljevalo še nekaj časa. Sobota je bil tudi dan dela in priprav v kuhinji za kosilo za naslednji dan.

Nedeljsko slavje se je začelo s prihajanjem rojakov na pristavo. Med njimi je bila tudi skupina Kulturnega umetniškega društva (KUD) Študent iz Maribora. Člani te folklorne skupine so se udeležili mednarodnega festivala folklore v Drummonville QC, dobrih sto kilometrov vzhodno od Montreala.

Ko so se ljudje zbirali k sv. maši ob 11. uri, je cerkveni pevski zbor, pod vodstvom organista Franca Rogana zapel nekaj pesmi. Tik preden je župnik pristopil k oltarju, je zbrane pozdravila in na kratko nagovorila gospa Rozina Rogan, predsednica cerkvenega odbora. Sveti maši je

sledilo kosilo in po kosilu kulturni program.

Ob 1:30 so prišli v povorki pod lopo nastopajoči ob zvokih harmonike. Program se je začel s Slovensko in Kanadsko himno, zapel je cerkveni zbor. Navzoče je pozdravil in nagovoril g. Marjan Cencen iz Ottawe, veleposlanik Republike Slovenije v Kanadi. Besedo zahvale je podala tudi Irena Gril, uradnica veleposlništva, ki končuje svoj mandat. Sledil je slavnostni govor in nastop plesnih skupin: domačih - Marjetice I in II, ter gostov - KUD Študent iz Maribora. Poslušalci in gledalci so nastopajoče nagradili z aplavzom. Kulturnemu sporedu je sledil piknik. Program je vodila in napovedovala Rozina Maria Rogan.

Kmalu po končanem kulturnem sporedu smo se poslovili od gostov, ki so morali iti nazaj v Drummondville za večerni zaključni nastop na festivalu. Prijetno in veselo je bilo srečanje z rojaki iz Slovenije. Veselje pa se je nadaljevalo do večera, ko smo se veseli in hvaležni vračali na svoje domove.

Župnijsko romanje • Letošnje župnijsko romanje je bilo bolj zgodaj kot minula leta, že v nedeljo, 31. julija. Naš nadškof msgr. Christian Lépine je verne povabil na romanje v izbrana svetišča za svetoletna romanja, kjer bi romarji vstopili skozi vrata usmiljenja. Tako smo letos poromali v svetiče Srca Jezusovega na vzhodnem robu mesta.

Romarska maša je bila ob dvanajsti uri, pred mašo pa priložnost za spoved. Da bi namen romanja in

svetega leta pokazali tudi na zunaj, smo za kesanje na začetku maše v sprevedu vstopili skozi vrata usmiljenja ob vzklikih Božjemu usmiljenju, v katerega zaupamo.

Po končani maši smo pred izpostavljenim Najsvetejšim zmolili litaje v čast Jezusu, zmolili molitev leta usmiljenja in prejeli blagoslov usmiljenega Jezusa, ki je med nami v Najsvetejšem. Hvaležni za milosti in blagoslov, pa tudi za lep dan, smo se popoldan vračali na domove.

Franc Letonja CM, župnik

PRI SVETEM GREGORIJU V. v Hamiltonu

Kot že običajno, je dogodkov veliko in jih ni moč opisati podrobno. Le nekaj za dober vtis in občutek.

Petek, 3. junij: Dekleta, združena v "Catholic Girl's Club" so pripravile 'Spaghetti dinner'. Zbrana sredstva so poslale Rdečemu križu v Alberto, za pomoč preizkušenim ob enem izmed največjih požarov v Kanadi.

Sobota, 4. junij: **Kuharski tečaj**. Tokrat so se žene in dekleta učile narediti potico in 'ješpranj'.

V petek in soboto, 3. in 4. junija, so se večerni maši pridružili 'za cel avtobus romarjev iz Slovenije'. Vodil jih je salezijanec g. Branko Balažič, da so romali predvsem 'po Baragovih poteh'. Sicer pa so obiskali: Washington, Cleveland, Lemont, Chicago, L'Anse, Marquette, Cross in the Woods, Frankenmuth, Hamilton, Toronto, Niagarski slapovi, New York.

Nedelja, 5. junij: **Maša in procesija**

Sv. Rešnjega Telesa v **Hamiltonu**. Popoldan pa maša in procesija **pri društvu London-Triglav**.

Sobota, 11. junij: Letni **golf turnir na Slovenskem parku** (dvajseti).

Nedelja, 12. junij: **Maša in procesija na Slovenskem parku**. Za tem je bil v dvorani kratek obisk ministra za Slovence po svetu, g. Gorazda Žmavca.

Ta dan je pri društvu Triglav-London nastopila **gledališka skupina osnovne šole Rače** (iz SLO). Sodelovali so na mednarodnem festivalu otroškega gledališča v Stratfordu (5.-14. junija). Se razume, vse so navdušili.

Sobota, 18. junij: **Praznovanje obletnice Belokranjskega kluba** na Slovenskem parku.

Nedelja, 19. junij: **Očetovski dan** pri društvu Bled v Beamsville so praznovali tudi s sveto mašo.

Ta dan so z balinanjem praznovali **očetovski dan** pri društvu London-Triglav.

Petek, 24. junij: **Slovesni dvig slovenske zastave** pri mestni občini Toronto, **ob 25-letnici samostojnosti Slovenije**. Dogodka se je udeležilo čez 300 oseb. Več je o tem napisano pri dogodkih župnij Brezmadežne in M. Pomagaj.

Nedelja, 26. junij: **Slovenski dan** pri društvu Bled v Beamsville. Sveta maša je tam bila ob 11h, po kosilu pa bogati kulturni program. Govorniki in nastopajoči so krasno opravili svojo nalogo ter vse spodbudili k ohranjanju zavesti slovenstva in drugih pomembnih vrednot. Ob poslovilnem nagovoru je bila ga.

Irena Gril deležna velikega aplavza in hvaležnosti rojakov za njen izreden doprinos povezovanja slovenske skupnosti v Kanadi. Naslednji Slovenski dan bo pri društvu Lipa Park v St. Catharine, kjer so se ti dnevi začeli leta 1992 in kjer bo društvo naslednje leto praznovalo svoj zlati jubilej.

Gospa Irena Gril

Ponedeljek, 27. junij: prihod **g. Jožeta Bajzka SDB**, ki je nadomeščal g. župnika Dragota do 1. avgusta. Ob koncu enomesečnega bivanja, je g. Jože v 'Vestnik' zapisal pohvalne besede o lepi skrbi za cerkev in okolico, o skrbnem dušnem pastirju in o živi župniji.

Nedelja, 3. julij: Maša, kosilo in **'Festival harmonike'** na Slovenskem Parku.

Isto nedeljo je bil **'Sausage Festival'** na Lipa parku ter **'Kids Canada Day Picnic'** na Bledu.

Sobota, 9. julij: **Piknik** pri društvu London-Triglav.

Sobota, 23. julij: **Pečenkafest** na Slovenskem Parku.

Nedelja, 24. julij: **Proščenje (maša) in Piknik** pri Bled-Beamsville.

Sobota in nedelja, 30. & 31. julij: **Turnir v odbojki** (Valleyball Tourna-

ment), **otroški turnir v balinanju** (Bocce Tournament-Kid's Olympics) pri Slovenskem Parku. Maša v nedeljo.

Od torka do petka, 2. do 5. avgust: **Dnevi letovanja** (16th Annual Slovenian Day Camp) pri Sv. Gregoriju Velikem. Udeležilo se ga je 35 otrok. Nekaj molitve in veliko zanimivih dejavnosti se je vrstilo vsak dan. Več mladih in nekaj starejših voditeljev so naredili čudovite stvari. Seveda, tudi dobrotniki (sponzorji) v ozadju.

Nedelja, 7. avgust: **Muska v parku** (Music in the park) pri Lipa park.

Sreda, 7. avgust: **Srečanje in druženje članic Katoliške ženske zveze** (CWL) pri King's Buffet restavraciji.

Nedelja, 13. avgust: **Piknik** pri društvu Triglav - London.

Nedelja, 21. avgust: **Letovanje otrok**, ansambel Kolovrat iz Slo-

venije, pa tudi sveta maša pri društvu Sava - Kitchener.

Sobota, 27. avgust: **Turnir v balinanju** pri društvu Sv. Jožefa.

Sobota in nedelja, 3. in 4. september: **Baseball Turnir** pri Slovenskem parku ob 'Labour Day Weekend'. V nedeljo tudi sveta maša.

Ponedeljek, 5. september: Labour Day **Piknik in turnir v balinanju** pri društvu Bled.

Dogajala so se tudi razna **popravila in vzdrževalna dela**: pločniki, ravna streha na cerkvi in župnišču, ograja ob Villa Slovenia in še kaj drugega.

Ostala dela in dogodki so znani Bogu v podrobnosti. Naj še naprej navdihuje posameznike in skupnosti za vse dobro.

Vir: Vestnik, župnijska oznanila in glasilo v Hamiltonu

Članice Katoliške ženske zveze in g. Drago Gačnik

LETO USMILJENJA

Govor na Slovenskem dnevu
v Montrealu, 17. julij 2016

Slovenska župnijska skupnost se v mesecu juliju zbere na cerkveni pristavi pri L'Epiphanie, kjer že od leta 1967 obhaja Slovenski dan. Slovenski dan je praznik naših verskih in narodno-kulturnih korenin. Potek slavlja se obhaja po ustaljenem redu: dopoldan maša, po maši kosilo in po kosilu kulturni program ter nato piknik. Govor je središčna točka programa. Govor obravnava izbrano temo o dogajanju v vsakdanjem življenju ali življenju Cerkve. Tako je letošnji govor uglašen na temo izrednega svetega leta – Leta usmiljenja. V kratkem prikazu bomo poskušali pogledati s treh vidikov, kako nam usmiljenje more pomagati, da bo skupnost živa in da bomo člani skupnosti s svojim življenjem in delom vsebino usmiljenja uresničevali v medsebojnih odnosih.

Lani, na praznik Brezmadežne Device Marije se je začelo 'izredno' sveto ali jubilejno leto: Leto usmiljenja in se bo zaključilo v nedeljo Kristusa Kralja.

Kaj je sveto ali jubilejno leto? »Sveto ali jubilejno leto pomeni v katoliški Cerkvi leto odpuščanja grehov, leto pokore in zakramentalne spovedi. Jubilejno leto je predvsem Kristusovo leto« (Katekizem Kat. Cerkve).

V judovstvu in krščanstvu označuje jubilej posebno leto odpuščanja

G. Franc Letonja pri sv. maši

grehov in popolni odpustek kazni zanje. V 3. Mojzesovi knjigi beremo, da se naj obhaja »jubilej« vsakih 50 let. »Posvetite petdeseto leto in razglasite po deželi osvoboditev vsem svojim prebivalcem! To naj vam bo jubilej in vsakdo naj se vrne k svoji lastnini, vsak k svoji rodbini« (3 Mz 25,10). V jubilejnem letu so morali Judje osvoboditi svoje rojake sužnje, vrniti kupljeno zemljo ali hišo svojega rojaka.

Prvo sveto ali jubilejno leto je Cerkev obhajala leta 1300 pod papežem Bonifacijem III. Od takrat je Cerkev obhajala 28 svetih ali jubilejnih let (1350 – Klemen VI.; 1390 – Bonifacij IX.; 1400 – Bonifacij IX.; 1423 – Martin V.; 1450 – Nikolaj V.; 1475 Sikst IV.; 1500 – Aleksander VI.; 1525 – Klemen VII.; 1550 – Julij II.; 1575 – Gregorij XIII.; 1600 – Klemen VIII.; 1625 – Urban VIII.; 1650 – Inocent X.; 1675 – Klemen X.; 1700 – Inocent XII. in Klemen X.; 1725 – Benedikt XIII.; 1750 – Benedikt XIV.; 1775 – Pij VII.; 1825 – Leon XII.; 1875 – Pij IX.; 1900 – Leon XIII.; 1925 – Pij XI.; 1933 – Pij XI.; 1950 – Pij XII.; 1975 – Pavel VI.; 1983 – Janez Pavel II.; 2000 – Janez Pavel II.). Sedanje je 29.

Prihod nastopajočih

sveto ali jubilejno leto. 'Redno' sveto ali jubilejno leto se obhaja vsakih 50 let, papež pa lahko okliče 'izredno' sveto ali jubilejno leto.

Sveto leto se obhaja pod posebnim geslom ali namenom. Vsakokratni namen pa je, da bi se verni osvobodili vsega, kar nam otežuje vero in versko življenje, kar nas razdvaja in oddaljuje, da bi mogli živeti v boljšem sožitju in »med seboj imeli ljubezen« (Jn 11,35) ter bi živeli v zvestobi krstnim obljubam.

Papež Frančišek je »naznanil izredni jubilej usmiljenja kot ugoden čas, da se močneje in učinkoviteje pričuje vernikom«, da bi tako mogli razumeti, da »bo usmiljenje vedno večje od slehernega greha in nihče ne more omejevati Božje ljubezni, ki odpušča« (MV).

Papež ni oklical izredno jubilejno leto kot Leto 'Božjega usmiljenja', ampak kot Leto 'usmiljenja'. Za geslo pa je izbral besede evangelista Luka, s katerimi nam naroča, naj tako živimo ne le v tem letu, ampak vedno, da bomo postajali »usmiljeni kakor Oče« (Lk 6,36).

Kaj je usmiljenje? Usmiljenje je čustvena drža, ki se kaže v dobrohotnem, prizanesljivem odnosu do dru-

gega, posebej še prizadetega; blag ali sočuten odnos; blagoslov kot dejanje Božje dobrote; srečen izhod iz težav ... Nekdo je rekel: »Med usmiljenjem in milostjo je razlika. Usmiljenje pomeni, da ne dobim, kar bi si želel. Milost pomeni, da dobim, česar si nisem zaslužil« (O. S. Hawkins). Ko obhajamo Slovenski dan, praznik naše slovenske skupnosti, bo prav, da pogledamo v svoje življenje in delo, v naš odnos do skupnosti pod nekatere rimi vidiki, ki so ključnega pomena tudi za uspešnost Leta usmiljenja za vsakega posameznika.

Razločevanje

Nekatere misli ali stvari hitro dojamemo, za druge je potrebna daljša in bolj natančna razlaga, da tako prav in bolje razumemo. Včasih so vzrok za slabše razumevanje slišnost ali podobnost besed, izrazov in pojmov.

Na hitro pogledano sta si zelo podobni besedi »razlikovanje« in »razločevanje«. Čeprav sta besedi dokaj podobni, vsaka označuje določen in svojski pomen nečesa.

Razlikovati pomeni videti, občutiti različnost med čim. Na primer razlikujemo barve, razlikujemo predmete, pa tudi lastnosti, ki jih imamo ljudje in po teh se medsebojno razlikujemo.

Razločevati pa pomeni poznati ali videti in tudi slišati neko posameznost. Z višine ali višjega mesta razločneje vidimo, kaj in koliko stvari, ljudi, predmetov je spodaj. Razločevati pomeni tudi priznavati ali se zavedati, da obstajajo različne stvari, prepričanja, želje in pričako-

vanja. Pomeni na primer videti razločno, bolje ali natančneje.

Da bi živeli bolj polno, je pomembno in potrebno videti, razumeti, kaj je dobro osebnostno in kaj je splošno dobro. Le tako se morem bolje uspešneje vključiti v neko delo ali opravilo, pa tudi v življenje skupnosti, ki ji pripadam.

Smo slovenska in katoliška župnijska skupnost. Slovenci se razlikujemo od nekega drugega naroda po jeziku, navadah, načinu mišljenja in izražanja, po svojih kulturnih in zgodovinskih danostih. In kot katoličani se v izpovedovanju vere razlikujemo od muslimanov, verskih sekt in podobnih združenj. Ko se tega zavedamo, lažje sodelujemo in spremljamo vsa dogajanja, ki se nas dotikajo.

Razločevanje more pomagati urejati naše medsebojne odnose, posebej še v skupnosti in naš odnos do Boga, ki nas z milostjo usmerja iz sedanje zemeljske skupnosti v večno in Božjo skupnost.

Spremljanje

Spremljati pomeni ne le biti z nekom, ampak z njim hoditi. Oče ali mati spremlja otroka v šolo. Nekoga spremim na postajo. Starša spremljata otroka na poti vere, ko ga učita, z njim molita, hodita k maši in z njim prejemata zakramente. Prav gotovo bi lahko navedli še veliko primerov

Najmlajša plesna skupina

iz našega vsakdanjega življenja.

In kaj pomeni spremljanje za člane, za člana skupnosti? Gotovo ne kot spremljanje parade ali tekme, kjer smo zgolj gledalci. Skupnost in življenje skupnosti moramo spremljati na podoben način, kot se spremljanje odvija v družini, med družinskimi člani. V družini vidimo, da je spremljanje medsebojna pomoč, spodbujanje, dobrota, usmiljenje in odpuščanje.

To pa pomeni, da cenimo kulturno in zgodovinsko različnost. S tem izražamo hvaležnost in priznanje našim prednikom, ki so v svojem času dejavno spremljali življenje in delo v skupnosti. S svojim spremljanjem so ne le ohranili, kar so prejeli, ampak so živo in poživljeno podali naprej, da je tako prišla do nas, da je bila nam izročena. Izročena pa nam je bila kot dediščina, ki naj z njo dobro ravnamo, da jo bomo predali novim rodovom.

Vključevanje

Delati in živeti odgovorno pomeni biti vključen v življenje in delo. Beseda ali izraz »vključen« pomeni sprejeti in to sprejeto si na nek način prisvojiti, da postane del našega vsakdanjega življenja.

Biti vključen in dejaven pomeni, da sem sam soudeležen pri dogajanjih in da z drugimi sodelujem. Biti iskreno vključen pomeni, da nikogar ne izključim ali zavračam. To misel bi podkrepil z Jezusovimi besedami: »Kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrzel« (Jn 6,17).

Biti vključen pomeni sodelovati, deliti svoje sposobnosti in zmožnosti z drugimi in za druge. S tem pa pokažem, da sem odprt za drugega, da sprejemam njegove sposobnosti in zmožnosti ter jih souporabljam. S takšnim sodelovanjem ali vključevanjem posameznikov se skupnost gradi in krepi.

Katoliška Cerkev in njene ustanove ter skupnosti sprejemajo vse narode, vključujejo vse ljudi. Saj že ime »katoliška« pomeni vsesplošna, vesoljna, univerzalna. Jezus je prišel na svet za odrešenje vseh ljudi in po

Jezusu smo z milostjo svetega krsta vsi vključeni v eno Božjo družino.

Usmiljenje

Usmiljenje je pozitivno čustveno razpoloženje ali nagnjenje do drugega v prijetnih in težkih trenutkih življenja. Toda usmiljenje, ki ima svoj izvor, zgled in moč v Bogu, ni le neko čustveno razpoloženje, niso le lepe besede, ampak dejanja, ki so usmerjena h konkretnemu človeku ali dejanju in h konkretnim situacijam ljudi.

Tako razumljeno in živeto usmiljenje izvablja najplemenitejše, kar je v človeku, da s tem pokaže ljubezen in spoštovanje do bližnjega. K temu nas spodbuja največja zapoved: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca, z vso svojo dušo in z vsem svojim mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe« (Lk 10,27).

To, da se trudimo razločevati in videti, kaj je dobro in to spremljati, kar pomeni delati, se vključujemo v delo usmiljenja. Tako moremo kot člani slovenske in verske skupnosti lažje in uspešneje delovati v Jezusovem duhu in po njegovem zgledu za dobro vsakega človeka, za dobro skupnosti in za dobro sveta, v katerem živimo.

Kulturno umetniško društvo Študent iz Maribora

Papež Frančišek je v svojih izjavah, spodbudah in obiskih po mišljenju nekaterih naredil korake, ki jih kot papež naj ne bi storil, ker nima moči, da bi osebno nastopal, kjer je potreba. Toda kot moralna avtoriteta je prav s svojimi izjavami, spodbudami in obiski pokazal na probleme človeških usod zaradi pomanjkanja pravega usmiljenja. Z besedami in dejanji je jasno povedal, da je na strani človeka, ki trpi in je zapostavljen, ki je v nevarnosti.

Ko usmiljenje razumemo kot odgovorno življenje, ki se ljubeče usmerja k sočloveku, s tem »ustvarjamo pravični red, v katerem bodo vsi prejeli lastni delež gmotnih dobrin« (Benedikt XVI.).

V dejanju

Božja beseda in nauk Cerkve je spodbuda ne le katoličanom, ampak ljudem dobre volje, da bi se širila dobrot, ljubezen, odpuščanje, ki so pomembne karakteristike usmiljenja. »Vse mora doseči tolažba in spodbuda odrešujoče ljubezni Boga, ki skrivnostno deluje v vsakem človeku, kljub vsem njegovim pomanjkljivostim in prestopkom.« (papež Frančišek, Veselje evangelija, 44).

Vsak bi se moral iskreno potruditi, da bi sebe utrjeval v dobrem in da bi dobroto, ljubezen in odpuščanje širil z življenjem, z deli duhovnega in telesnega usmiljenja. Zelo nazorno je to Jezus povedal že v blagih in potem osvetlil v svojem govoru na gori (Mt 5,1 do 7,29).

Duhovna dela usmiljenja so: grešnike svariti, nevedne učiti, dvomljiv-

cem prav svetovati, žalostne tolažiti, krivico trpeti, žaljivcem iz srca odpustiti, za žive in mrtve Boga prositi.

Telesna dela usmiljenja pa so: lačne nasititi, žejne napajati, potniko sprejemati, nage oblačiti, bolnike obiskovati, jetnike reševati, mrličke pokopavati.

Duhovna in telesna dela usmiljenja so ljubezen do bližnjega v dejanju, so načini, kako pomagati, da bi sam bil bolj človek in bi s tem pomagal, da bo skupnost, ki ji pripadam, znanilka usmiljenja, prinašalka dobrote, ljubezni in odpuščanja.

Letos obhajamo srebrni jubilej Slovenije kot samostojne in suverene države. Obstoj naroda, kultura, jezik in vera so poseben izraz Božjega usmiljenja in to nas spodbuja k zvestobi narodnim, verskim in kulturnim izročilom. Življenje v tej zvestobi je tudi dejanje našega usmiljenja, ki se naj kaže v dobroti ljubezni, delavnosti, skratka v skrbi za skupno dobro. In to bo lepo darilo našim bližnjim in nam samim ob srebrnem jubileju domovine.

Zgoraj nanizane misli nam lahko pomagajo živeti Leto usmiljenja tako, da bomo okrepili svojo pripadnost skupnosti, da bomo ponosni na svojo narodno, kulturno in versko dediščino. Ta zavest nam naj bo vedno nova spodbuda, da bomo živeli in delali tako, da bomo dediščino ohranjali in mlademu rodu osmišljali. Zato kličem s Francem Prešernom in želim: *Bog živi ves slovenski svet, brate vse, kar nas je sinov sloveče matere!*

Franca Letonja CM

BARAGOVI DNEVI

Marquette - Michigan, 9. - 12. september 2016

Na letošnjem romanju v Marquette nas je spremljalo čudovito lepo in sončno vreme.

V petek, 9. septembra zgodaj zjutraj smo se zbrali pri cerkvi Marije Brezmadežne in ob 5:30 odpotovali proti Guelph Line, kjer so nas čakali štirje romarji iz okolice Hamiltona. Nadaljevali smo pot proti Londonu, kjer so se nam pridružile še dve gospe. Vseh skupaj nas je bilo 46 romarjev in dva šoferja, Steve, katerega že dobro poznamo in Varanthan. Imeli smo lepo vožnjo in vse se je nadaljevalo v najlepšem redu.

Z nami so bili trije duhovniki: g. Toni Burja iz Toronta, salezijanski duhovnik g. Bogdan Kolar iz Slovenije, ki je profesor zgodovine na Teoloski Fakulteti v Ljubljani in je uredil knjigo župnije Sv. Gregorija V. v Hamiltonu ob 50-letnici, ter še g. Martin Dolamič-Konrad, župnik iz Lendave v Prekmurju. Zanimivo, ker sta se na autobusu srečala g. profesor Kolar in njegov bivši študent, g. župnik Martin. Med vožnjo smo molili, peli in klepetali. Tudi smo gledali film o škofu in misijonarju F. Baragi, ki ga je pred več leti uredil g. Tone Zrnc s sodelavci v slovenskem in angleškem jeziku.

Ustavili smo se pri *Iva's Chicken Dinner* za kosilo. Po kosilu smo si ogledali *'Petosky Vineyard and Winery'* in imeli priložnost poskusiti pet vrst vin. Nadaljevali smo pot k *'St. Francis Solanus Mission Church'* v Petoskey, kjer so nas prostovoljci čakali z okrepčilom ter nam razlagali zgodovino cerkve in kraja. Leta 1858 je Baraga zaprosil, da gradijo cerkev v Petoskey in leta 1860 je bila zgrajena in posvečena. Tam smo imeli sveto mašo. Po maši smo se odpeljali v Gaylord, večerjali in pripravljali k počitku.

V soboto zjutraj smo z autobusom šli na brod (ferry) in se nato z avtobusom peljali po otoku *'Sugar Island'* ter obiskali *'Holy Angels Church'* in pokopališče na hribčku. Baraga je večkrat obiskal ta otok in učil Indijance. Tudi Francozi so se začeli priseljevati in trgovati z Indijanci. Leta 1856 so po Baragovi želji začeli graditi cerkev. On sam je naredil stopnice, okvire za križev pot in tabernakelj. Naslednje leto je bila cerkev zgrajena in uporabljena za redno bogoslužje do leta 1953. Leta 1978 so pričeli cerkve obnavljati in sedaj imajo mašno bogoslužje enkrat na leto. Tudi mi smo imeli tam sve mašo.

Nekoliko smo si ogledali najstarejše mesto v Michiganu, Sault Ste Marie, kjer je meja med Kanado in Ameriko in meja med dvema mesti z istim imenom. Na reki St. Marys (Michigan) smo videli prehod ladij (Soo Locks), s katerim premostijo višinsko razliko med jezeri Lake Superior in Lake Huron in je v uporabi že od leta 1855. Baraga se je z ladjo (steamboat) večkrat peljal skozi ta prehod.

Papež Pij IX. je leta 1857 ustanovil škofijo Sault Ste Marie in cerkev St. Mary je postala katedrala. Lesena cerkev je pogorela, danes pa stoji lepo zgrajena cerkev, ki se imenuje St. Mary's Pro Cathedral in je ena od najlepših na severnem delu Michigana.

Ogledali smo si Baragovo hišo in še tri hiše tistega časa. Leta 1853 je Baraga bil posvečen za škofa in mesto Sault Ste Marie je postalo center škofije. Hišo v kateri je živel v letih 1864-66 je imenoval palace (palača). Po letu 1866 se je središče škofije preselilo v mesto Marquette.

Zvečer smo v katedrali Sv. Petra v Marquette imeli sveto mašo v slovenskem jeziku. V imenu slovenske škofovske konference, je vodil somaševanje g. Stanislav Kerin, ki je v Ljubljani voditelj misijonske pisarne za misijonsko dejavnost Slovenske Cerkve. Somaševalo je pet slovenskih duhovnikov, prisotni pa so bili tudi vsi trije škofje, katerih zemeljsko področje škofij je bilo druženo v takratno 'baragovo škofijo'.

Gospod Kerin je v pridigi poudaril Baragove kreposti: oznanjati evangelij, pomagati in vedno narediti kaj dobrega za druge. Baraga je vse talente, ki mu jih je Bog dal, uporabil v slavo Božjo in zveličanje duš. Slovesnost bogoslužja je oplešalo slovensko petje ob spemljavi organista, g. Holmberg.

Po končanem bogoslužju smo šli v dvorano, kjer nas je čakala okusna večerja. Prijetno se je bilo srečati s Slovenci, ki so iz Chicaga prišli z autobusom in še nekaterimi iz Sudbury ter raznih krajev Amerike.

V nedeljo zjutraj smo si ogledali Baragovo hišo. Križ na steni je še vedno originalen. Pri stolnici smo molili v kapeli, ob Baragovem grobu in prosili, naj bo čim prej proglašen za svetnika. Ob 10:30 je bila slovesna sv. maša v angleškem jeziku. Vodil jo je škof John Francis Doefler, Baragov naslednik v

Skupinska slika ped cerkvoijo Svetih angelov

Marquette. Somaševalo je dvojce škofov in sedem duhovnikov ter sodelovalo dvojce diakonov. Velika udeležba vernikov, slovesno petje stolnega zbora ob spremljavi nekaterih inštrumentov, škofova spodbudna pridiga, kajenje med mašo, vse je bilo veličastno.

Po končanem bogoslužju smo v dvorani univerze v Marquette imeli skupno kosilo in letni sestanek voditeljev Baragovega Združenja (Bishop Baraga Association).

Na poti domov smo se ustavili v vasi Traunik, kamor so prihajali Slovenci že leta 1912.

V ponedeljek zjutraj smo imeli sv. mašo v cerkvi Cross in the Woods v Indian River. Zunaj cerkve stoji velik križ, narejen iz enega drevesa (California Redwood). Na poti domov smo se ustavili v Frankenmuth, kjer je velikanska božična trgovina 'Christmas Store'. Nato smo nadaljevali pot do Toronta.

Ob koncu smo bili hvaležni drug drugemu za udeležbo, lepo sodelovanje pri molitvah, petju in prijateljskem druženju.

Drugo leto bodo Baragovi dnevi v Grand Rapids, prve dneve v septembru.

Matija Balažič, John Bernik, Marta Demšar

V ZAHVALO IN SPOMIN

V torek, 14. junija 2016, se je končalo zemeljsko življenje, ko je za ta svet zaprl svoje oči **g. Anton Zrnec CM**, v Domu Lipa v Torontu.

Po pogrebni maši, v torek 21. junija 2016, je njegovo življenjsko pot na kratko (v angleščini) orisal g. Valentin Batič CM, župnik pri Brezmadežni Devici Mariji v Torontu in superior skupnosti lazaristov v Torontu in Kanadi.

Sobrat g. Tone Zrnec je zagledal luč sveta 27. januarja 1921 v vasi Laporje pri Turjaku. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, klasično gimnazijo pa v Ljubljani.

Leta 1941 je vstopil v Misijonsko družbo (lazaristi) in 5. septembra 1943 je naredil zaobljube ter začel študij teologije. Ob koncu vojne se je umaknil v Italijo. V Rimu je nadaljeval študije in 9. novembra 1947 je bil v Sieni v Italiji posvečen v duhovnika. Še eno leto je študiral v Rimu in se s sobrati duhovniki podal v Španijo, kjer je pastoralno deloval od 1948 do 1950, ko je z nekaterimi sobrati odpotoval v Argentino.

Eno leto je bil kaplan v znanem romarskem svetišču Matere Božje v Lujan. Dve leti je deloval na jugu Južne Amerike, na Ognjeni zemlji. Leta 1953 ga najdemo v Santiagu v Čilu, kjer je bil misijonar, profesor na srednji šoli in vodja pevskega zbora ... Po dveh letih je bil premeščen v Limo v Peru, kjer je ostal do odhoda v Kanado (1959).

Takoj po prihodu v Kanado je bil par mesecev pri Brezmadežni in 7. avgusta 1959 je postal kaplan pri Mariji Pomagaj v Torontu in ravnatelj slovenske sobotne šole. Od 1969 do 1979 je župnik pri Mariji Pomagaj, ko je bil premeščen k Brezmadežni v Torontu. Tu je postal kaplan in kasneje duhovni pomočnik. Postal je tudi urednik Božje besede (1982-2009) in rad šel na pomoč v Montreal v župnijo sv. Vladimirja. Novembra 2015 se je naselil v Domu Lipa in tu ga je "Čolnič življenja vodil ... k svojemu pristanu", kot je napisal sam v uvodu knjige 'Na brzicah življenja'.

Na dan pred pogrebom, v ponedeljek 20. junija, so ljudje popoldan in zvečer obiskovali in kropili telo pokojnega gospoda in sobrata v cerkvi pri Brezmadežni. Ob 19. uri je bilo somaševanje sobratov, pridružil se je škofijski duhovnik g. Janez Nosan. Ljudje so lahko kropili tudi eno uro pred pogrebno mašo, v torek, 21. junija.

Pogrebno mašo v torek, 21. junija 2016 je vodil nadškof Anton Stres. Vizitator g. Pavle Novak CM je bil tiste dni zaradi obveznosti zadržan. Nadškof Stres se je podal na pogreb, ker zelo ceni vernost in prizadevnost Slovencev po svetu. Zavedal se je, da je g. Tone Zrne CM zadnji izmed 'starejše generacije' lazaristov, pionirjev dušnopastirskega dela med rojaki, ki se poslavlja od svojih 'ovac', da pojde v veselje svojega Gospoda.

Poleg nadškofa so somaševali vsi štirje sobratje lazaristi, delujoči v Kanadi: Valentin Batič, Ivan Plazar, Franc Letonja in Toni Burja ter salezijanski duhovnik iz slovenske župnije sv. Gregorija Velikega v Hamiltonu, Drago Gačnik.

Beseda nadškofa pri pridigi je bila jasna, razločna in prepričljiva. Predvsem je osvetlil pomen duhovniškega življenja, delovanja in delitve zakramentov, s katerimi naš Odrešenik neprestano deluje po svetu. Duhovnikovo delo rajnega g. Zrnca je bilo povezano s prizadevnim življenjem Slovencev v tujini, posebej v Kanadi, s čimer je pokazano, da so lahko v ponos vsemu Slovenskemu narodu.

Nadškof je povedal v pridigi, da je podoba duhovniškega delovanja pšenično zrno, ki šele takrat, ko izgleda, da je uničeno, obrodi sad. Nadškof nas je ob slovesu od rajnega duhovnika Zrnca pozval k hvaležnosti Bogu za "zgled nesebičnega in predanega duhovniškega služenja Božjemu ljudstvu, še posebej v težkih razmerah, kakor so bile za izseljence ..." ter nadaljeval: "Naša največja zahvala pa bo, če bomo ostali zvesti naukom, ki nam jih je dajal in zgledu požrtvovalnosti za Cerkev in Božje kraljestvo."

"Široka so bila polja dušnopastirskega delovanja g. Zrnca ..." – Ko je g. Anton postal kaplan pri Mariji Pomagaj, je postal tudi ravnatelj slovenske

sobotne šole. To delo je zastavil z vso resnostjo, izdal je dva učbenika: Veseli dom (1965) in leto zatem Materina beseda. Kot pomoč za verouk je izdal kratek katekizem Mali katekizem (1967) in Božji semaforji (1977).

Da bi bolj povezal versko in kulturno delo z življenjem je dal poseben poudarek petju. Pri Mariji Pomagaj je osnoval dekliški pevski zbor, otroški zbor in še mladinski zbor, organiziral je igralce na harmoniki in mlade vadil v nastopanju na odru. V ta namen je priredil spevoigre: Kresniček, Zvezdica zaspanka in Bavbavčki. Nastopali so v Torontu v okviru obeh župnij in tudi pri rojakih v Clevelandu.

Leta 1970 je bil imenovan za vicepostulatorja Baragove zadeve. Tudi temu delu se je posvetil z vso resnotjo. Za obiskovalce Baragove dežele je že pred imenovanjem napisal vodič 'Po Baragovi deželi' (1969). Kot sad njegovega študija Baragove misijonske dejavnosti je nastal film 'Sledovi' (1982).

Kmalu po prihodu k Brezmadežni je postal urednik Božje besede in je to delo vestno in natančno opravljal do leta 2009. Znal je pridobiti sodelavce, ki so s solidnimi članki pomagali držati revijo na visokem nivoju.

Od prvih začetkov dušnopastirskega dela do osnovanja in poteka življenja in dela župnij, ki so zaupane slovenskim lazaristom v Kanadi je leta 2002 izdal zgodovinski pregled v knjigi 'Slovenski lazaristi v Kanadi' v slovenščini in leta 2006 v angleščini.

Ko je g. Zrnec zaradi starosti počasi odlagal odgovornosti, je še rad šel v spovednico ter maševal in pridigal. Njegovo skrb za vreden prejem zakramentov in sveto mašo je nadškof v svoji pridigi poudaril takole: "Ob Jezusovem prostovoljnem darovanju se vraščamo v njegovo ljubezen do Očeta in soljudi. Zato je sveta evharistija tako pomembna in nepogrešljiva, zato je tudi pomembno, da imamo ... mašnike, da bi Božje ljudstvo imelo dovolj kruha Božje besede in evharistične daritve ... Po Jezusovem vzoru je človek za druge hotel biti tudi rajni g. Zrnec ... Postajal je vedno bolj pšenično zrno, posebno še v starosti in oslabeledosti ... ostal zvest do konca v duhovniškem služenju. Danes je naše upanje in prošnja zanj ..., da bi zraščen z Jezusom v podobnosti njegove darovajske smrti, bil Jezusu tudi podoben v njegovem vstajenju."

Za pogrebno mašo se je cerkev Brezmadežne napolnila. Navzoče so bile tudi narodne noše. Peli so moški iz cerkvenih zborov župnij Marije Pomagaj in Brezmadežne. Po obhajilu, nato pa še na pokopališču in kasneje v dvorani so zapele, sedaj že žene, njegovega bivšega Dekliškega zbora pri Mariji Pomagaj. Na krsto so mu položile šopek pšeničnih klasov in Ani Bajt-Kranjec, ena od članic zbora, je na pokopališču in v dvorani spregovorila o delovanju g. Zrneca in poudarila, da so mladi njih 'generacije' dobili po njem ogromno duhovnega in kulturnega bogastva. Nobena naslednjih generacij ni bila tega deležna v taki višini in obsegu. Rozina Rogan iz 'delegacije' zvestih prijateljev iz Montreala je v dvorani spregovorila besedo zahvale.

Iz Slovenije ni prišel noben izmed sorodnikov na pogreb. Edina preživela

rodna sestra Jožefa je darovala za velik šopek rdečih vrtnic, sožalje pa so izrazili mnogi nečaki in nečakinje. Rože so darovali tudi sobratje lazaristi, Katoliška ženska liga, župljani sv. Vladimirja v Montrealu, bivši Dekliški zbor pri Mariji Pomagaj in družina Udovič, dolgoletni prijatelji g. Toneta.

Številni rojaki so se poslovili od g. Antona Zrnca na pokopališču Assumption in nato pri kosilu v dvorani obujali spomine nanj. Razpoloženje je bilo mirno, dostojanstveno in polno hvaležnosti, "... ker nad nami ves čas bedi nevidna Roka."

Franc Letonja CM

ZAHVALA

S težkim srcem sporočamo, da je 10. avgusta 2016 spokojno zaspal v Gospodu naš ljubi mož, oče in stari ata **Jože Kure**. Rodil se je 22. decembra 1938 v Čepcljah, župniji Stari Trg ob Kolpi, v Beli Krajini, v Sloveniji.

Ata je bil hvaležen, da je v zadnjih dnevih življenja imel svojo družino ob sebi, še posebej vnuke in vnučkinje. Sprejel je bolezen s pogumom in zaupanjem v Božje načrte.

Nadvse hvala naši mami Anici (njegovi ženi), ki je tako lepo skrbela za našega očeta, dokler ni zadnjikrat izdihnil in končno zaspal. Pokazala nam je, kaj je prava ljubezen. Naj jo Bog obilno blagoslovi in ji poplača za vso njeno dobroto!

Iskreno se zahvlajujemo našemu dragemu duhovniku g. Toniju Burji za obiske, molitve, podelitev sv. maziljenja in sv. obhajila, tolažilne besede v pogrebem zavodu, pri pogrebni maši in na pokopališču. Posebna hvala g. Ivanu Plazarju za molitve v pogrebem zavodu in za udeležbo pri kosilu.

Prisrčna hvala pevskeemu zboru 'Naša Pesem' in Moškemu zboru za prekrasno petje ter organistu Jožetu Oražmu za vodstvo in spremljavo pevcev.

Zahvaljujemo se tudi vsem, ki ste prišli kropit našega ljubega ateta (očeta) in ste izrazili sožalje, se udeležili pogrebne maše in ga pospremili na pokopališče. Hvala tudi vsem, ki ste darovali za sv. maše, Apostolskem krožku ali za rože.

Hvala gospe Mariji Soršak in njenim pomočnicam za dobro kosilo. Prav tako tudi dobrim gospem za pecivo.

Dragi mož, ata in stariata, vi ste bili naš ljubi oče in vas bomo pogrešali, dokler se ne bomo zopet videli na drugem svetu. Naj vam bo lahka Kanadska zemlja. Počivajte v Božjem miru. Zbogom Ata!

Zalujoči in hvaležni: žena Anica, sin Robert z ženo Mary, vnuk Robert in vnučkinji Karolina in Mikayla; sin Jože, hčerka Mary, brat Peter z družino ter sestra Anica in sorodniki v Sloveniji.

SPOMIN IN ZAHVALA

Ko se je večer sobote 27. avgusta prevesil v noč, je v miru zaspala za ta svet **Verona (Vera) Kranjec** roj. Rous.

Verona je prišla v Montreal leta 1957, kjer je že bival njen izvoljenec Vinko Kranjec. Kmalu po prihodu sta se poročila, 31. avgusta 1957. Mlado družino Kranjec je leta 1962, ko je imel sin Drago komaj štiri leta, prizadela huda preizkušnja. Verona je ob čiščenju oken nesrečno padla in si poškodovala hrbtenico. Ta nesreča jo je privezala na invalidski voziček. Verona je ta križ življenja pogumno prenašala ob ljubeči pomoči moža Vinkota in kasneje sina Dragota in njegove družine.

Verona se ni zaprla vase, ni bila zagrenjena. Mož Vinko jo je pogosto pripeljal v cerkev k sveti maši. Nista se ustrašila stopnic. Krepila ju je vera, zaupanje in močna volja. Dokler je gospa Verona mogla, je tudi prihajala k molitvam v pogrebni zavod in se tako poslovila od rajnih sožupljanov.

Velikokrat je pomagala v kuhinji cerkvene dvorane in na pristavi pri pripravi kosila za slovesnosti in družabne prireditve, posebej še v letih, ko je bil mož Vinko predsednik cerkvenega odbora. Možja je tudi spodbujala, da je prihajal redno na pevske vaje. Ob tem pa je več let delala kot prostovoljka v bolnišnici Royal Victoria na oddelku »palliative care«.

Tako v bolnišnici kot v skupnosti je Verona vedno prihajala z dobro voljo, prijazno in spodbudno besedo. Njene roke so bile pripravljene pomagati in deliti z drugimi.

Pred devetimi leti sta Vinko in Verona v družbi svojih dragih obhajal zlato poroko in se Bogu pri mašni daritvi zahvalila za mnoge milosti, ki sta jih bila deležna.

Ko je pred petimi leti oslabela, se je morala preseliti v dom za ostarele. Mož Vinko, ki je že več let upokojen, je z ženino preselitvijo v dom spet vsak dan šel v »službo«. Vsako jutro je šel pomagat, da so Verono pripravili za na voziček in nato k zajtrku. – V domu se je redno udeleževala svete maše, kar ji je bilo v veliko uteho. Vesela in hvaležna je bila za vsak obisk ter za vsak izraz prijateljstva in dobrote.

Zadnje leto se je invalidnosti pridružila še neozdravljiva bolezen, tako je Verona telesno pešala in duhovno zorela za ločitev s tega sveta. Mirno je izdihnila, ob njej so bili mož Vinko in sin Drago z ženo Line.

Vsi jo bomo pogrešali. Pogrešali bomo njeno dobroto, njeno delavnost, pogum in vero. Od rajne Verone smo se poslovili s sveto mašo v četrtek, 1. septembra. Prosili smo Boga Očeta, naj jo usmiljeno sprejme v večni dom in naj bo On sam tolažba možu in sorodnikom.

Žalujoci mož Vinko, sin Drago z ženo Line in družino ter sorodniki v Montrealu, Torontu, Calgary, v Sloveniji in v ljubem Prekmurju.

Alojzij Gajšek CM (1945 - 2016)

V torek, 13. septembra 2016 je odšel h Gospodu duhovnik lazarist, g. **Alojzij (Lojze) Gajšek**. Zagledal je luč sveta 13. maja 1945 v vasi in župniji Žetale. Po končani osnovni šoli v domačem kraju je vstopil v malo semenišče Misijonske družbe (lazaristov) v Vrapču pri Zagrebu. Leta 1964 je vstopil v Misijonsko družbo kot bogoslovec, v Ljubljani študiral teologijo in je bil posvečen v duhovnika leta 1971. Naslednje leto je z diplomo zaključil študije na teološki fakulteti.

Leta 1972 je postal ravnatelj malega semeniča in to delo opravljal do leta 1977, ko je bil premeščen v Celje. Prva leta pri sv. Jožefu v Celju je bil ljudski misijonar. Od leta 1989 do 1991 je bil župnik pri sv. Jožefu, nato pa župnik pri sv. Jakobu ob Savi. To službo je opravljal do leta 1997, ko je postal ravnatelj notranjega semenišča Misijonske družbe v Celju. Dne, 24. 6. 2003 je postal vizitator Slovenske province Misijonske družbe in se preselil v Ljubljano. Provincio je vodil šest let.

Družbo in provinco je vzljubil ter vse svoje moči in sposobnosti vložil v dobro province in sobratov. Bil je goreč misijonar, skrben dušni pastir, dober vzgojitelj in potrpežljiv predstojnik.

Veliko svojega časa je posvetil študiju zgodovine slovenske province Misijonske družbe. Tako je izdal dve pomembni knjigi 'Zgodovina slovenske province Misijonske družbe' in 'Vredni spomina', obe knjigi sta izšli leta 2009. Bil je več let urednik glasila lazaristov 'Provincialni razgledi'. Zadnjo številko je s težavo pripravil za tisk in jo razposlal sobratom po računalniku tri tedne pred smrtjo. Naslednji dan, 22. avgusta se je dokončno preselil v Celje, v Dom pri sv. Jožefu. Bolezen je napredovala in tako je doživel 13. septembra 2016. Pogrebna maša je bila v četrtek 15. septembra, po maši so ga pospremili na 'božjo njivo' v Celju.

Dragi Lojze, počivaj v miru in uživaj srečo v nebeški domovini, saj si bil dober in zvest služabnik ter zavzet delavec v božjem vinogradu.

Slovenski lazaristi (med njimi tudi njegov brat g. Rok Gajšek ter bratranca g. Franc Letonja in g. Lojze Letonja)

Naš Gospod je v nas vtisnil svoj značaj,
življenjski sok svojega duha in svoje milosti...
Mi delamo isto, kar je on delal na zemlji,
hočem reči, da izvršujemo božja dela
in usmerjamo ljudi k našemu Gospodu.

Sv. Vincencij Pavelski

Za dobro voljo

- O, stric, si le prišel! Ravno včeraj je rekla mama: "Samo strica nam še manjka!"

- Boštjanček, že četrtič te kličem! Le kaj bo iz tebe, ko boš velik!

- Natakar, mami.

"Otroci, kako imenujemo ptice, ki se jeseni seliko v toplejše kraje?" sprašuje učiteljica.

"Turistke", se hitro oglasi Pavelček.

"Oprostite, prosim," se opravičuje Peter svoji učiteljici. "Med potjo so me napadli roparji."

"Kaj pa so ti ukradli?"

"Hvala Bogu, samo domače naloge."

Zdravnik preiskuje župnika in ga vpraša: "Ali kdaj v spanju govorite?"

"V spanju ne govorim. Spijo pa drugi, kadar jaz govorim."

"Zakaj prosimo Boga za vsakdanji kruh?" vpraša kaplan pri verouku.

"Zato, ker mora biti kruh svež," se odreže Mojca.

"Zelo slab spomin imam, gospod doktor. Ničesar si ne zapomnim."

"Koliko časa pa že opazate to težavo?"

"Katero težavo?"

Zdravnik: "Ali se vam kdaj zgodi, da slišite človeške glasove, ne da bi koga videli?"

Pacient: "Da, precej pogosto, posebno kadar telefoniram."

"Janez, povej stavek!"

"Moj oče je lovec."

"Dobro. Sedaj pa stavek razširi."

"Ne morem, ker nikoli ničesar ne ulovi."

"Jaka, ali veš, zakaj ribe skačejo iz vode?"

"Ne, ne vem."

"Da vidijo, kateri cepec jih lovi."

Pri vojaki. Desetar: "Tisti, ki se razumejo na glasbo, naj stopijo dva koraka naprej!"

Štirje vojaki stopijo naprej.

"Prinesite klavir iz telovadnice v dvorano."

"Taksi! Prosim, brž na letališče! Letalo odleti čez deset minut!"

"Tako hitro pa ne bova tam! Bo pač odletelo brez vas."

"Težko. Sem pilot."

"Ali znate kuhati?" vpraša gospa novo gospodinjstvo pomočnico.

"Da, gospa, na dva načina."

"Kako prosim?"

"Glede na to, če želite, da gostje pridejo še, ali da ne pridejo več."

TRY HARD INDUSTRIAL SUPPLY CO. LTD.

1411 Courtneypark Drive, Mississauga, Ont., L5T 2E3
Tel.: (905) 565-8700 Fax: (905) 565-8018 Toll Free: 1-888-798-7533

Abrasives, Carbides, Digital Readouts, Fasteners, Hand Tools,
HSS Cutting Tools, Lubricants, Machine Tools Accessories, Power Tools,
Precision Measuring Instruments, Bandsaw Blades

Naša odlična zaloga bo ugodila vsaki vaši želji

Frank Ferko, President

Hours: 7 a.m. - 5 p.m. Mon. - Fri.

9 a.m. - Noon Sat.

Slovenski okulist se priporoča

Dr. Joseph Gasser, M.D., F.R.C.S. (C)

Ophthalmologist (eye physician & surgeon)

28 Bartley Dr. (Eglinton & Victoria Park)

Toronto Ont., M4A 1B8

Tel.: (416) 750-8149

CATHOLIC CEMETERIES & FUNERAL SERVICES

ARCHDIOCESE OF TORONTO

www.catholic-cemeteries.com

Tel: (416) 733-8544

Assumption, Mississauga (905) 670-8801

Holy Cross, Thornhill (905) 889-7467

Mount Hope, Toronto (416) 483-4944

Queen of Heaven, Woodbridge (959) 851-5822

Our funeral home is now open at Holy Cross Cemetary

DOM LIPA - Slovenski starostni dom smo zgradili za Slovence. Ste osameli in oslabeli? Potrebujete pomoč ali družbo rojakov? Obiščite nas zlasti ob torkih, ko imamo program za starejše. Morda se odločite, da se naselite v lepem in mirnem domu. Vsem pomoči potrebnim so vrata vedno odprta. Kličite (416) 621-3820.

52 Neilson Dr., Etobicoke, Ontario, M9C 1V7

ADDRESS

Canadian Publication Sales Agreement #40022296 • September 2016

BOŽJA BESEDA — THE WORD OF GOD, Religious quarterly periodical, is published by Slovenian Missionaries of St. Vincent, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario. Printed by Golla Graphics Inc. Subscription rates in Canada \$28.00, in United States \$35.00 US per year. Changes of address and undelivered copies should be sent to Bozja Beseda, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario, M8W 3V7.

moya
FINANCIAL Credit Union Limited

Continuing the legacy of member service

www.sloveniaku.ca
Tel: (416) 255-1742
Fax: (416) 255-3871
Toll Free: 1-888-SCU-1742

Main Office
725 Browns Line
Toronto, ON
M8W 3V7

Main Offices

Mon, Tues, Wed	9:30 a.m. - 4:00 p.m.
Thursday	9:30 a.m. - 7:00 p.m.
Friday	9:30 a.m. - 6:00 p.m.
Saturday*	9:00 a.m. - 12:00 noon

Hamilton Branch (23 Delawana Dr., Hamilton, Villa Slovenia)

Tues	12:00 noon - 6:00 p.m.
Thurs, Fri	12:00 noon - 7:00 p.m.
Saturday*	9:00 a.m. - 12:00 noon

Manning Branch (611 Manning Ave., Toronto)

First Friday of the month	10:30 a.m. - 2:00 p.m.
---------------------------	------------------------

*Closed May 21 - September 3

www.krek.ca
Tel: (416) 252-6527
Fax: (416) 252-2092

Main Office
747 Browns Line
Toronto, ON
M8W 3V7

We invite you to become a member and experience the difference we can make!